

VETLLEM

PERQUÈ ARRIBA UN TEMPS D'ADORACIÓ

**Vetlla de Pregària
Advent 2017**

Introducció

Voldríem fer nostres, durant aquest temps d'Advent, unes actituds ben concretes: la vetlla i l'esperança per poder adorar el Déu de la nostra vida.

ESTÀS A PUNT PER A LA SEVA VINGUDA? PARA-HI L'ORELLA DEL COR

L'Advent representa una triple vinguda

- El naixement de Jesús, a Betlem, fa més de dos mil anys com a Salvador per a tota la humanitat. Ens apressem a recordar-lo fent els pessebres i encenent els llums de Nadal. Avui som aquí per obrir-nos perquè entri la seva claror dins nostre.
- L'advent ens anuncia, també, una vinguda constant, quotidiana. Jesús ve també a les nostres vides a través de l'Eucaristia, dels sacraments, de la comunitat cristiana; al fons de cadascú, en la pregària; a través dels germans, en els esdeveniments de la nostra vida i especialment a través dels pobres.
- I finalment hi ha una tercera vinguda, la vinguda definitiva del Senyor.

Maria pot ser per a tots nosaltres, durant aquest temps d'Advent, un model. En ella podem experimentar-nos com a humana vocació a l'amor i com a humana capacitat de transcendir a allò diví sense perdre la peculiaritat humana. Maria va vetllar i esperar joiosament, atenta a la paraula de Déu, a la vinguda de Jesús i a les necessitats dels altres. I, per això mateix, descobrim en ella la capacitat d'adoració.

Cant

Magnificat, Magnificat,
Magnificat anima mea Dominum.
Magnificat, Magnificat,
Magnificat anima mea.

MAGNÍFICAT DE LA HISTÒRIA

Magnifica la meva ànima el Senyor,
el Déu de l'Alfa i de l'Omega,
el Déu del temps i de la història,
el Déu de la bíblia abrupta
dels esdeveniments del món,
perquè enmig del dolor i de la injustícia,
malgrat tots els mals i contra tots els mals,
hi ha posat també la nostra rebel·lia
—tan sovint truncada i perseguida—
perquè en lloc de fer-se poderós amb els poderosos,
i ric amb els rics, i savi amb els savis
i d'oblidar-nos desdenyosament com sempre ho fan
rics, poderosos i savis,
s'ha infiltrat en la història com una ventada
de consol, de misericòrdia i de protesta.

[...]

M'agrada sentir que Déu actua en la història
a través de nosaltres,
en el nostre treball, en la nostra revolta, en la nostra protesta,
que no beneeix la prepotència i l'arrogància. [...]
que no va només de miracle en miracle
sinó sobretot de voluntat en voluntat,
d'esforç en esforç, de lluita en lluita,
fent-nos part viva i necessària
de la seva raó pacificadora,
de l'impuls creador de la seva Paraula,
gota alleujadora de la seva aigua
en la gran set de pau i de sentit del món

DAVID JOU

Cant

Magnificat, Magnificat...

Lectura del profeta Isaïes 52,7-10

Que bells damunt de les muntanyes,
els peus de portadors de bones noves,
que pregona pau,
que ennova benaurança,
que anuncia salvació;
que diu a Sió:
el teu Déu regna!
Atenció! Els teus sentinelles han alçat la veu,
criden de joia alhora,
perquè amb els propis ulls veuen
retornar Jahvé a Sió.
Esclateu, crideu de joia ensems,
ruïnes de Jerusalem
perquè Jahvé ha consolat el seu poble,
ha redimit Jerusalem!
Ha despullat Jahvé el seu braç sant
davant els ulls de totes les nacions
i tots els extrems de la terra han vist
la salvació del nostre Déu.

Cant: TOTA LA TERRA

Tota la terra espera el Salvador
i el solc obert la paraula del Senyor:
món de lluita i de penes, que vol llibertat,
reclama justícia i cerca veritat.

Diu el profeta al poble d'Israel:
de mare verge ens vindrà l'Emmanuel,
serà «Déu amb nosaltres», i el nostre germà;
amb ell, l'esperança al món retornarà.

Si el pas se'ns barra, camins hem d'esbrossar,
valls i muntanyes ens cal anivellar.
Si el Senyor ve a nosaltres,
anem-lo a trobar,
portals i finestres obrim de bat a bat.

A l'establia, Jesús bé el recordem,
però és entre els homes allà on el trobarem,
i vivim esperant-lo, perquè ha de tornar,
quan vingui a buscar-nos, la Vida cantarà.

Silenci

Lectura de carta als Efesis 3,14-21

Per tot això, jo m'agenollo davant el Pare, de qui rep el nom tota família, tant al cel com a la terra, i li prego que, per la riquesa de la seva glòria, consolidi amb la força del seu Esperit allò que sou en el vostre interior; que, per la fe, faci habitar el Crist en els vostres cors, i així, arrelats i fonamentats en l'amor, sigueu capaços de comprendre, amb tot el poble sant, l'amplada i la llargada, l'alçada i la profunditat de l'amor de Crist; que arribeu a conèixer aquest amor que sobrepassa tot coneixement i, així, entreu del tot a la plenitud de Déu.

Glòria a Déu, que amb la força que actua en nosaltres pot fer infinitament més de tot el que som capaços de demanar o entendre. Glòria a ell en l'Església i en Jesucrist, de generació en generació pels segles dels segles. Amén.

Interludi musical

Salm 63 (62)

Antífona

Misericordias Domini, in aeternum cantabo

Tu ets el meu Déu, Senyor; a l'alba et cerco.
Tot jo tinc set de tu,
per tu es desviu el meu cor
en terra eixuta, assedegada, sense aigua.

Antífona

Misericordias Domini, in aeternum cantabo

Jo et contemplava al santuari
quan et veia gloriós i poderós.
L'amor que em tens és millor que la vida;
per això els meus llavis et lloaran.

Antífona

Misericordias Domini, in aeternum cantabo

Que tota la vida et pugui beneir
i alçar les mans lloant el teu nom.
Saciat del bo i millor,
et lloaré amb el goig als llavis.

Antífona

Misericordias Domini, in aeternum cantabo

Quan des del llit et recordo,
passo les nits pensant en tu,
perquè tu m'has ajudat,
i sóc feliç sota les teves ales.

Antífona

Misericordias Domini, in aeternum cantabo

La meva ànima s'ha enamorat de tu,
em sosté la teva mà.

Lectura

DONEM GRÀCIES EN TOTA OCASIÓ (1 Te 5,18)

Cal insistir en l'adoració com a moviment espontani i constitutiu de l'home. És l'única manera d'entendre bé que l'home està cridat a la pregària contínua: la seva veritable naturalesa és la pregària. L'home està fet per al Rostre i la comunió. Així, la inclinació del cor de l'home és d'oferir-se, d'estimar i de donar culte a Déu; en una paraula, d'adorar. S'hi entreté, s'hi complau i s'hi banya. Des de la vocació d'Abraham i, fins podríem dir, des de la creació dels nostres primers pares, Déu ha buscat adoradors en esperit i en veritat (Jo 4,23), però ha trobat cors de pedra i d'aquí ve tot el drama d'Israel. Això no obstant, tot al llarg d'aquesta història, l'Esperit Sant ha suscitat veritables adoradors entre el poble, entre els petits sobretot i els pobres.

Per adorar cal haver entrevist, ni que fugaçment o com a través d'un mirall, el rostre infinitament bell i sant del Crist: aquest rostre que no s'assembla a res! Cal haver estat seduït, atret i captivat per aquest rostre i, encara, haver-se deixat prendre per ell. Hem estat creats per a l'adoració. Perquè hi hagi adoració, però, hem de cantar aquesta evidència amb joia: i per això cal una altra cosa que l'evidència, cal l'amor.

Diguem de seguida que l'home eixit de les mans de Déu i creat a semblança seva està habitat d'aquest amor que el mena a lloar Déu, a oferir-se-li i a perdre's en ell. Mireu la Verge Maria, des que percep la tendresa de Déu envers ella, eleva en el seu cor un cant d'adoració: «El Totpoderós obra en mi meravelles. El seu nom és sant».

Així l'home és enviat a la vida en un estat d'explosió oblativa. Si deixa parlar el seu cor tal com Déu l'ha creat, la seva vida esdevé un sacrifici de lloança assumit per un desig intens de perdre's en Déu. És l'essència de la vida cristiana de ser litúrgia d'acció de gràcies, tot proclamant que només Ell és important.

Mireu la gran definició de la vida espiritual en Sant Pau: «Doneu gràcies en tota ocasió» (1 Te 5,18), no tan sols en la litúrgia, sinó esmerçant les nostres forces en libació per tal que es gastin i es consumeixin en la flama de Déu. De vegades ens preguntem de què servim: en la mesura que un ésser es lliura a Déu i als seus germans, és un cant de lloança a la glòria de Déu i la seva vida esdevé una pregària contínua.

Les nostres misèries, els nostres sofriments, els nostres defectes, fins i tot els nostres pecats, totes aquestes jornades que tenim la impressió d'haver malversat... Si poguéssim comprendre que el problema no està en el fet d'estar bé sinó en el d'oferir, tot fóra més simple. Així, en compte d'oferir una jornada perfecta (què vol dir això?), hom ofereix una jornada lamentable, però què hi fa, si hom l'ofereix. Si volem lliurar-nos de tots els nostres complexos, el més senzill és donar-nos tal com som. Aquells qui per presentar-se a Déu s'han de rentar i arreglar abans, vol dir que no volen donar-ho tot, que només volen donar el que és bonic, quan Crist precisament desitja el que és lleig per guarir-ho. La nostra misèria és l'única porta d'entrada en el misteri de la Trinitat. Entrem-hi doncs resolutament, no refusem res, donem-ho tot sense triar res, ni fer cap inventari.

DAVID JOU

Silenci llarg

Música-cant: Sentirem ara un cant, al qual ens hi podrem anar afegint. Com un mantra va repetint Marana tha. Expressió en arameu (la llengua materna de Jesús) que significa Veniu, Senyor Jesús.

Pregàries.

Ara podem pregar per aquelles persones o col·lectius per a qui desitgem que puguin experimentar la vinguda de Déu en les seves vides.

Resposta cantada
Kyrie Eleison

Pare Nostre de Rimski-Korsakov

Recitat

SI T'HA SEMBLAT QUE ADORAR NO ERA SOLS UN GEST

Solista: Si t'ha semblat que adorar no era sols un gest
sinó una transformació
que et feia, per sempre, més feliç i més lliure,
si has sentit dintre teu la roentor
d'un foc d'astres i l'audàcia d'un àngel invisible,
si creus que ho has de dir, de predicar, de compartir
aquesta nit immensa, aquesta música inaudible,
deixa que Déu t'ompli i llança't al camí.

Tothom Adorar no serà pas un naufragi de la ment,
ni un efímer sentiment, ni una tendra fantasia,
sinó rebre com a càrrega un món que està esperant
—complicat, desconcertant— veritats que siguin vida.

Tothom Si la força d'adorar t'arrossega a missió
i el món se't fa petit com un infant que necessita
la llum que t'ha estat dita i l'amor que tu vols dir,
i la Cova de Betlem t'és un inici i una fita,
deixa que Déu t'ompli, i vés, serveix i invita,
a viure en la Paraula que et crida a ser camí.

DAVID JOU

Preguem:

El teu rostre infinitament bell, oh Crist, il·lumina el nostre interior, captiva la nostra set de felicitat. El tast de la teva tendresa envers tota criatura humana ens mena a lloar Déu, i ens lliura als germans. Que els nostres cors acullin la teva presència. Per nostre Senyor Jesucrist que viu i regna en unitat de l'Esperit Sant pels segles dels segles. Amén.

Beneïm el Senyor. Donem gràcies a Déu

Monestir de Sant Pere de les Puel·les
2 de desembre de 2017

Sentit de l'Advent

Durant el temps d'Advent preparem la celebració de la vinguda del Fill de Déu, el Messies de Déu, enmig nostre. No, com si féssim veure que no el coneixem: ho sabem, sabem que ell ha viscut la nostra mateixa vida, que ha estimat fins a la mort en creu, que ha ressuscitat. Preparar la festa del seu naixement ens serveix per renovar, amb tota la intensitat, una actitud de fe i d'espera en la salvació que ve a portar-nos. I ens serveix per preparar les nostres vides perquè pugui continuar-hi venint, perquè pugui entrar dins nostre, perquè pugui renovar el nostre cor i fer de nosaltres homes i dones nous, seguidors del seu camí, apassionats per fer el bé mateix que ell feia.

L'Advent és preparar també una vinguda constant, quotidiana, Jesús ve també a les nostres vides a través de l'Eucaristia, dels sagraments, de la comunitat cristiana; al fons de cadascú, en la pregària; a través dels germans, en els esdeveniments de la nostra vida i especialment a través dels pobres. I encara hi ha una altra vinguda, de Jesús. La seva vinguda definitiva, al final de tot, quan reunirà la humanitat sencera en la vida plena del seu Regne.

L'Advent vol preparar aquesta celebració del naixement de Jesús i ho fa amb quatre diumenges, que són els que marquen els continguts principals del temps. Cada diumenge es centre en un aspecte concret: **el primer** es centra en la darrera vinguda de Jesús, i a la crida a estar en una actitud vigilant; **el segon i el tercer**, el principal protagonista és Joan Baptista que anuncia la vinguda del Senyor a les nostres vides i ens convida a preparar-li el camí; i **el quart** els nostres ulls es fixen de ple en les festes que s'acosten i miren de manera especial cap a Maria, la mare de Déu que porta el seu fill al món.

Durant l'Advent es poden destacar cinc actituds:

1. **l'esperança**, esperem la vinguda del Senyor i esperem que la seva salvació es realitzi en nosaltres i en el nostre món.
2. **Preparar el camí del Senyor**, és la crida que ens farà Joan Baptista i com els seus contemporanis li haurem de dir: què hem de fer.
3. **La joia**, se'ns convida a viure la joia de saber que el Senyor és aquí i ens salva.
4. **La pregària** com a invitació a aixecar el cor cap a Déu.
5. **La paciència** invitació a treballar sense defallir.

Amb l'Advent comencem el que s'anomena l'any litúrgic, és el seguiment al llarg de tot un any, com a Església, de la salvació de Déu realitzada per mitjà de Jesucrist. I la repetició, any rere any, d'aquest seguiment. Centrat en dos eixos bàsics. Un, la Pasqua, que celebra la mort i la resurrecció de Jesucrist, amb la Quaresma que la prepara i la Cinquantena Pasqual que la prolonga fins a la Pentecosta, que n'és la conclusió. I l'altre, el Nadal, la vinguda del Fill de Déu al món, amb l'Advent que el prepara i el temps nadalenc que el prolonga, amb l'Epifania com a segona festa d'aquesta vinguda.

JOSEP LLIGADES
Què és l'any litúrgic?
Fragments